

[Erling Olsen.]

tid på henholdsvis 5 og 7 år for de nye statsobligationer.

Desværre har meddelelserne om den påtænkte obligationsudstedelse udløst nogle alt for stærke reaktioner på børsen. Jeg tror, at det i nogen grad beror på en række misforståelser omkring hensigterne med lånene. Det har også været nævnt, at lånenes løbetider muligvis er for lange. Det kan naturligvis diskuteres ud fra de mange forskellige hensyn, som skal afvejes over for hinanden, og vi vil gerne diskutere lånenes løbetid i et udvalgsarbejde, men jeg vil alligevel understrege, at regeringens valg af løbetider ikke er nogen tilfældighed.

Både dette forslag og den pengepolitiske sammenhæng, hvori det er et led, trænger dog mest af alt til en rolig og afslappet udvalgsdrøftelse. Det burde vi også kunne få. Der skulle dog være en nogenlunde bred tilslutning til målet: at renten skal bringes ned, men ikke så langt ned, at det underminerer vores valutastilling.

Nyboe Andersen (V):

Det forslag, vi her behandler, er udtryk for, at regeringen er blevet bange for sin egen politik. Man fører en finanspolitik, der går ud på at give flere penge ud og forøge statsfinansernes underskud, forøge forbruget og fremme beskæftigelsen, men så får man altså en kreditudvidelse og en tendens til rentesænkning. Den kunne have betydning til fremme af investeringerne, ikke mindst i byggeriet, som man jo på anden måde gør meget for at fremme, men denne side af finanspolitikken er det, regeringen nu vil modvirke ved at udstede statsobligationer på det indenlandske marked for 6 mia kr.

Vi ville have ført en anden politik i venstre. Vi havde ønsket en finanslov med et mindre underskud end det, der nu foreligger. Til gengæld ville vi have haft en større mulighed for at lade underskuddet virke fremmende på investeringerne ved at få en noget større kreditudvidelse og et noget lavere renteniveau for obligationer end det, som regeringen åbenbart sigter mod. Vi tror, det ville have været en fornuftig politik til gavn for erhvervslivet og i særdeleshed for eksporten.

Nu har regeringen imidlertid fået flertal

for en finanslov med et kasseunderskud på formentlig mindst 10 mia kr., og det vil jo da føre til en stor kreditudvidelse, og det vil kunne føre til et så stort rentefald, at det kan tænkes, at hensynet til vor låntagning i udlandet tilsiger, at man bremser det. Så er spørgsmålet: er den fremgangsmåde, regeringen her foreslår, og det tidspunkt, man fremlægger dette forslag på, en rimelig og rigtig måde at opnå de ønskede virkninger på? Det mener jeg ikke. Jeg skal i parentes sige, at offentligheden jo fik meddelelse om disse hensigter ved en udtalelse fra boligministeren. Jeg tror for det første ikke, det var noget velvalgt talerør, eftersom boligministeren fra sin tidligere embedsperiode er kendt for at fremsætte de forkerte forslag på de forkerte tidspunkter. Men rent bortset fra det, tyder den skødesløse måde, man publicerede forslaget på, at man ikke havde forudset børsens reaktion, og den socialdemokratiske ordfører gav jo også udtryk for, at denne reaktion var alt for stærk, og at den berode på misforståelser.

Jeg må nu sige, at jeg helt og fuldt forstår den reaktion, der kom, for sandheden er jo, at vi de to sidste år på børsen har solgt obligationer til kursværdi for henholdsvis 16,5 mia kr. og 16 mia kr., og i forhold til det er jo et salg af 6 mia kr. til en kursværdi på omkring 5,5 mia kr. simpelt hen en kolossal forøgelse af udbuddet af obligationer, kolossal ud fra enhver sammenligning, som vi ellers i den økonomiske politik har været inde på, når vi med stor omhu og forsigtighed har drøftet, om man nu kunne tillade sig små ændringer i realkreditsystemet, der ville medføre, at der blev udstedt nogle ganske få hundrede millioner kroner flere obligationer. Det er da helt naturligt, at en sådan meddelelse måtte slå bunden ud af markedet.

Og så har vi jo i dag en effektiv rente, der er mindst $\frac{1}{2}$ pct. højere, end den ellers ville have været, og vi har opnået, at den likviditet, man så gerne vil begrænse, er blevet forøget med over 1 mia kr. på grund af Nationalbankens opkøb for at undgå en endnu større rentestigning.

Vi mener kort sagt ikke, man burde have fremsat dette forslag nu. Vi mener, at andre midler havde stået til rådighed indtil videre for at styre udviklingen. Nationalbanken udvikler jo også i øjeblikket nye midler i sin politik. Den stigning, vi har fået i obliga-